

4/1940

ARHIEPISCOPIA TOMIS
BIBLIOTECA Nr. 12246

ANUL XVII

Aprilie 1940

No. 4

T O M I S

REVISTĂ EPARHIALĂ DE CONSTANȚA

CEL CĂ VA BEA DIN APA, PE CARE O VOIU' DA EU,
 NU VA INSETA IN VEAC. — IOAN IV. 14

S U M A R

1. Sfaturi de Paști . . . . . + **Gherontie**
2. Ziua bucuriei . . . . . **Referent**
3. Veniți de primiți lumină . . . . . **Ec. Buric**
4. Indemn copiilor — poezie . . . . . **Al. P. Nicorești**
5. Minunea de pe cruce . . . . . **Al. P. Nicorești**
6. P. S. Gherontie și cerințele zilei . . . . . **R.**
7. Gânduri de Inviere . . . . . **Pr. Iatan**
8. Misionare Realizări . . . . . **R.**
9. Hristos a înviat — poezie . . . . . **P. Lificiu**
10. Informații . . . . . * * *
11. Partea Oficială . . . . . * * *
12. Donații . . . . .
13. Parohii vacante . . . . .
14. Posturi de cântăreți vacante . . . . . * * *

T O M I S

Revistă oficială, lunară, eparhială, de Constanța.
Sub patronajul Prea Sfințitului
EPISCOP GHERONTIE

Sfaturi Părintești de Paști¹⁾

DE

Gherontie Episcopul Constanței

CATRE IUBIȚII SAI PLUGARI

Mă adresez vouă, iubiți plugari, de Sfintele Paști, căci voi sunteți talpa țării.

Să vorbim despre plugăria noastră. Acuma-i vremea, să vă dau sfaturile mele pentru munca ogoarelor noastre. Ofensiva agricolă, pornită de Guvernul țării, cere concursul nostru și noi suntem datori să i-l dăm necondiționat. Dar, orice ofensivă nu poate nimic, fără ajutorul lui Dumnezeu.

Avem nevoie pentru rodul pământului de ploaia *târzie și timpurie*, cum spune Sf. Scriptură; dar se cere din partea noastră grija și pentru ogorul duhovnicesc. Ploaia și căldura soarelui înlesnesc creșterea semănăturilor, ce punem în pământ, dar încolțitul sămânții este dela Dumnezeu.

Muncă harnică, deci și credință în Dumnezeu. Iată ce face ca, sămânța să crească și să dea roade pentru hrana omului și a dobitoacelor. Aceasta e sfânt. Altfel, în zadar dorim noi ploaia și căldura, în zadar le cerem dela Dumnezeu, în zadar vom scoate Sfintele Icoane și Sfintele Moaște de prin Biserici, dacă nu tre-

¹⁾ A se citi, drept predică, în ziua întâia și adoua de Paști.

cem la fapte, adică la muncă și dacă nu întovărășim munca brațelor noastre cu credința vie și împlinirea voiei lui Dumnezeu. Munca pământului și credința în Dumnezeu sunt cele două ogoare: cel pământesc și cel duhovnicesc, care se îmbină unul cu altul în chip minunat și numai amândouă, fac să rodească pământul și să ne dea pâinea noastră, cea de toate zilele.

Fără munca harnică, din zori până în răsăritul stelelor, pământul va odrăsi și la binefacerile ploii și a căldurii, va răsări rodul neascultării lui Adam și Eva, după izgonirea lor din Rai, adică spini și pălămidă!

Poftește de seceră și adună asemenea roade, iubite plugar, în jitițele tale!

Mâinele tale vor sângera de împunsăturile ghimpilor, dacă vei căuta să scoți, măcar fân pentru vite și în magazinele va bate vântul.

Fiii tăi, soția și casa voastră, vor cunoaște chinurile foamei ...

De . . . . cine-i de vină ?

*
* *

Dar, iubiți plugari, până aici v'am vorbit prin condeiul meu, ca unul, care - cum mă cunoașteți - sunteți de neam plugar, ca și fiecare dintre voi. Din mila lui Dumnezeu, însă, sunt și povățuitor sufletesc.

Observați că, în primele fraze ale acestor îndemnuri la muncă - crezul meu de totdeauna - am zis: „*precum pământul are nevoie de ploae și soare ; tot așa și ogorul duhovnicesc are nevoie de ploaia faptelor bune și căldura credinței*“.

Precum există un ogor pământesc, tot așa există și un ogor duhovnicesc. Unul, ni dă un soi de roadă - pământescă; altul, ni dă un alt soi de roadă - duhovnicescă.

Deopotrivă de necesare pentru om, care este trup, dar este și suflet - și acesta-i adevăratul om - mie, totuși, mi se pare, că „*roada duhului*“, apare ca mai necesară.

Căci scris este: „*nu numai cu pâine va trăi omul; ci și cu tot cuvântul, ce va eși din gura lui Dumnezeu*“.

Ogor duhovnicesc ?

Da; este ființa noastră sufletească.

Ei bine, scumpi plugari, și voi, iubiți creștini, de toate condițiunile și stările sociale, dela orașe și sate, acest ogor, are și el absolută nevoie de un soi de ploie. Cred că am nimerit bine cuvântul, când am zis „*ploaia faptelor bune*“.

Ni tribuie, iubiți creștini, ploaia de fapte bune; noian de virtuți evanghelice, puzderie - dacă vreți - de roade ale Duhului; multe - multe de tot.

Dar, care sunt aceste fapte bune, roade ale Duhului? E greu să le spun și să le număr aci pe toate. Și apoi, vor fi mai mulți oameni, care nu le știu; dar sunt și foarte mulți, care le știu bine; numai de-am face noi fapte bune, câte știm. Este pătura intelectuală, cultă. O mică doză de credință, alimentată de focul dragostei și fiecare, poate fi, mai mult decât mine, scump povățuitor, ba chiar apostol, al celor ce nu s'au adâncit în știință.

Totuși, să arătăm câteva :

1) *Pacea*: Vai, sfântă pace! Tu, pe care te-au cântat, întâia oară, îngerii la Vitileiem. Tu, care ai fost adusă pe pământ, de Dumnezeiescul nostru Mântuitor, care s'a smerit, ca să se pogoare acum două mii de ani, „*din înălțime*“, atunci când lumea se învrăjbea mereu, unde ești ?

Te caut în familie și în locul tău văd certuri între soți, văd tesla criminală a fiului asupra capului părinților și ștreangul sugrumător. Te caut în sate și prin orașe; dar găsesc gălceavă și neînțelegeri. Te caut prin școli, te caut în biserici, te caut pretutindeni și abia, dacă te zăresc, în câte un colț, sfioasă și timidă; parcă ți-i frică și de umbra ta. E boala secolului, duhul comunismului, care nu vrea să știe de familie, de dreptul celui ce muncește și agonisește.

Vino, iarăși, sfântă pace; vino și te sălășluiește între noi și în toată lumea, care crede în cel ce te-a adus. Te chiamă la noi ziua și noaptea, sufletele strămoșilor, te chiamă sufletele celor 800.000 de eroi, care ne-au dat România Mare. Noi vrem s'o apărăm prin

line. Ni-e scumpă; fă să nu o pierdem, din cauza nepriceperii noastre.

Apoi, roada Duhului mai este:

2) *Dragostea*, iubiților, dacă am avea noi dragoste; dacă omenirea de azi ar trăi întru dragostea lui Hristos, „*orice-ar zice, orice-ar dori, fi-va ei orice ar zice*“, căci *dragostea îndelung rabdă, nu pismuiește, nu se mândrește, nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu gândește răul, nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr, toate le rabdă, toate le crede, toate le nădăjduiește; dragostea niciodată nu cade! Dumnezeu însuși este dragoste.*

Dacă dragostea de Dumnezeu este scrisă în Sfânta Evanghelie, este - mai cu seamă azi - cerută să fie scrisă în inimile noastre de buni români - cealaltă dragoste - iubirea de Patria și neamul nostru. Iubirea patriei noastre este, iubiți frați plugari, tot așa de mare ca și iubirea de Dumnezeu. Cine-și iubește patria și o apără, își iubește și-și apără existența sa și a familiei sale, își apără glia strămoșească, moștenirea sfântă, care-l hrănește și-l încălzește, care-i cheazășuește pacea și liniștea căminului său propiu. Gândiți-vă mereu, gândiți-vă, ca și până acum și dați, când vi se cere și când puteți, ajutorul vostru, pentru brava noastră oaste de pe zonă și ajutați, voi cei mai înstăriți, pe vecina voastră și pe copiii concentraților, cu o bucățică de pâne, de carne, cu câteva ouă roșii, ca să nu ducă lipsă și să nu fie triști, tocmai când tu te bucuri și te veselești de Invierea Domnului. Copiii concentraților pe voi vă au de tată, care poate să li se facă o bucurie de Paști.

Vezi câte daruri are dragostea creștină?

Intr'armează-te, frate, cu ea și nu te teme; pacea lui Hristos te va umbri.

3) *Bunătatea*. Fii bun frate, fii blând, fii omul păcii, care este maica bunătăților.

Dumnezeu însăși, precum este dragostea așa este și bunătatea. Ai putea tu să fii negațiunea lui Dumnezeu?

4) *Credința*. Iată virtutea care „*mută și munții*“. Iată virtutea, care trece dela dragostea pentru Patrie, la actul apărării ei, care a întors, totdeauna și întoarce

oricând, taberele vrășmașilor în fugă. Iată virtutea, cu care strămoșii și părinții noștri „*au scăpat de ascuțișul sabiei, s'au arătat tari în războaie*“, *au biruit Impărații, au smerit pe Carol Robert la Posada, pe Sobieschi la Cetatea Neamțului, pe Osman Pașa la Plevna, care ne-a păstrat neștirbită Sfânta Ortodoxie și mica Românie, până „a venit plinirea vremii*“, ca să li se împlinească visul, România Mare.

O, frațe Române, arăta-te-vei tu alfel, fi-vei tu lipsit de această sfântă credință, disprețui-vei tu jertfa înaintașilor tăi ?

Dar, azi e ziua cea mare, zi de cumpănă; o spune Regele și Guvernul, o vedem noi înșine cu ochii. Ori ești urmaș vrednic al strămoșilor și părinților tăi, ca să-ți aperi, prin credință, Patria întregită și pe Regele tău, ogorul tău, care te hrănește cum am zis, Biserica ta, care te sfințește și te încălzește; ori, dacă nu ești vrednic, pune-ți cenușe pe cap și plânge-ți slăbiciunea și păcatul.

Eu mă îngrozesc de necredință, pentru că ea, și numai ea, este pricina tuturor nenorocirilor. Din pricina ei se întâmplă: crimele, sinuciderile, războiul dintre frați, traiul nelegiuit dintre bărbat și femeie, întocmai ca dobitoacele, furturile, nerespectul de aproapele, hula și părăsirea Bisericii, defăimarea clerului, nesupunerea la legile țării, toate păcate pierzătoare de suflet, dar și primejdioase pentru siguranța Statului și mai ales boala socială-comunismul.

Doamne păzește-ne!

5) *Indelunga răbdare*. Această virtute, roadă a Duhului - este o condiție sigură pentru agonisirea sufletelor adevăraților creștini.

„*Intra răbdarea voastră veți agonisi sufletele voastre*“. Și „*celce va răbda până în sfârșit, acela se va mântui*“, zice Sfânta Evanghelie.

Frațe plugar, ai necazuri; știu. Te supără cei trei vrășmași ai liniștii omului; lumea, diavolul și trupul. Ei, bine, știi ce ești dator să faci? Trebuie să te lupți cu ei. Ușor de zis *luptă-te*, vei răspunde tu.

Știu, ai dreptate, căci sunt trei vrășmași, cari te

iau în trei focuri, din trei părți; un fel de baraj de focuri, cum zic la armată; și nu pe rând, ci în același timp.

Știu că întâiul vrăjmaș, care te atacă este lumea. Cu ce? Cu toate păcatele ei, pe care ție ți le bagă în suflet cu pilde, cari de cari mai rele.

Ai să vezi pe unul furând, pe altul jurând strâmb, pe altul cârcotaș-iubitor de scandal, ori bețiv, pe altul cântitor și defăimător, care găsește vină oricui, numai lui, nu; pe unul că-și bate femeia, ori își neglijează copiii, lăsându-i de capul lor, fără carte fără buna creștere, cuprinși de lene, c'esfrânați, risipitori și așa mai departe. Gândește-te la Sile Constantinescu. Tu ce faci? Ai vrea să fii om cuminte; dar vine diavolul, care-i un fel de demon în lumea noastră de azi și-ți spune: Nu fii prost, mă omule; trăește-ți viața, nu te uita la popă, la învățător, la primar, la bătrânii satului; ei zic - ce zic - din interes, căci altfel n'ar avea nici un rost în lume. Tu vezi, că lumea ți-i vrășmașe și ai vrea să fugi de păcate. Dar, n'apuci a scăpa din ghiarele ei și dai peste al treilea vrășmaș *trupul*.

A, iubitorilor; trupul îi mai rău decât cei doi vrășmași. Toate păcatele, pe cari le face omul, din pricina lumii ori a diavolului, le face - mai mult ori mai puțin - fără perdea. Păcatul la care te ispitește trupul, deși e unul, dar face în ascuns. Și deaici, ies, pentru cei căsătoriți, certurile, călcarea credincioșiei dintre soți, neglijarea casei și a copiilor, divorțurile și când s'au isprăvit toate aceste nenorociri, adeseori sinuciderile, ori rușinea, boalele ascunse și spitalele de nebuni.

Ei, acum, ce faci iubite plugar ?

Ascultă. Când te răsboește lumea rea, mai ocolește-o. Fugi de stricăciune. Cum te atacă diavolul, fă-ți cruce și fugi de uneltirile lui. Du-te repede la preot, la învățător, la bătrânii cinstiți și înțelepți, la orice om de treabă; și ce-ți vor spune, din cărți sau din lumina capului lor, aceea să faci.

Stai, mai mult în casă și gospodăria ta. Du-te, când e cazul, la cercurile preotești, la conferințele învățătorilor, la o bibliotecă, dacă ai în sat și așa mai departe. Acolo, vei ajunge și vei auzi și vei vedea lu-

cruri frumoase, vei auzi sfaturi bune și înțelepte și astfel, vei scăpa de uneltirile diavolului.

Când te îmbulzesc dorințele și patimile trupești, citește ce zice Sf. Apostol Pavel: „*bine este omul să fie ca mine, (el era ne însurat), ca să poată sluji lui Dumnezeu ; iar, de nu poate atunci, fiecare bărbat să-și aibă femeia lui și fiecare femeie, bărbatul ei. Și mai pe urmă zice apostolul: ca să fie amândoi un trup nedespărțit și neîmpărțit ; pentruca, întru căsătoria, legiuită și nunta cinstită, să se preaslăvească Dumnezeu.*

Fugiți de concubinaj, fugiți de desfrânare, adug eu.

Și pentru deplina reușită în contra acestor trei vrăjmași : lumea, diavolul și trupul, deschide frate un singur foc : răbdarea.

Dulce și înșelătoare este pofta inimei, pofta ochilor și trufia veștii, dar mare este rodul răbdării întrui ispite !

* * *

Iubiți plugari, prea iubții mei fii și frați. Ați văzut cum am îmbinat roadele pământești cu cele duhovnicești și v'ați convins cred, că un soi de rod, fără celalt soi, nu poate aduce mulțumire deplină unui creștin adevărat, unui om cu rațiune. Bunătățile materiale pot îndestula și mulțami pe animal, sau pe omul fără simț religios, căruia pânțelele îi este Dumnezeu și banul, ultimul lui scop în viață ; pot acestea să îndestuleze și să mulțamească pe omul egoist ; nu pot, însă, mulțami pe omul cu suflet. Acestuia nu-i merge nici un bun material la inimă, dacă n'a împărțășit, din bunurile sale, pe aproapele său, dacă n'a dus jertfa sa la biserică, dacă nu și-a adus aminte de sărac, de văduvă, de orfan și de bolnav.

Iată, creștine, un prilej bine venit, ca să te arăți om cu inimă și nu numai cu trup. Au venit Sfintele Sărbătorile ale Invierii Domnului. Fă milostenie, spovedește-te și te împărțășește cu Sfintele Taine, tu și casa ta și strigă cu cei doi îngeri dela Mormântul Domnului „Hristos a înviat“.

Eu îți răspund „Adevărat că a înviat“.

Al dragostei voastre părinte, de amândouă fericirile doritor și către Dumneze ferbinte rugător.

+ GHERONTIE

ZIUA BUCURIEI

Marele Prooroc David, adânc văzător al tainelor dumnezeiești, de două ori fericit, ca prooroc și strămoș al Mântuitorului, a proorocit despre ziua învierii Mântuitorului, numind-o zi a bucuriei ¹⁾

Bucurați-vă a zis Mântuitorul, în ziua învierii sale, femeilor pe cale, când se întorceau de la mormânt ²⁾

Bucurie ne vestește astăzi Biserica, anunțând învierea Mântuitorului, prin cântările și rugăciunile, ce se fac în acest praznic.

Credința în înviere este piatra, pe care s'a zidit Biserica lui Hristos ³⁾ este piatra de mare preț, ⁴⁾ piatra din capul unghiului, care leagă cele două vieți, pământească și cerească, de aceea este minunată întru ochii noștri. ⁵⁾

Se cade să ne bucurăm, căci darurile aduse omenirii prin învierea Mântuitorului, ne ridică din moarte la viață și de pe pământ la cer. ⁶⁾

Invieria o serbăm odată cu reînvierea naturii, cu primăvara.

Natura se desmorțește, se trezește din somn și nesimțire. Seva, care este viața plantelor, începe să miște, să dea viață, să crească și se arată semnele producerelor de roade. — Duh de viață străbate natura. Animalele, care erau amorțite, ca vrăjite se deșteaptă și se mișcă, odată cu primăvara.

Este ceva natural deci, ca și noi oamenii, acum în primăvară, să nu rămânem în nemișcare, ca să nu fim neproducători de roade. Dar, pe când la toți și tot ce e în lume, nu li se cere decât bucurii pământești, de hrană și bucurie trupească, nouă oamenilor ni se cere și roduri spirituale, mai înalte, care trec peste tot ce e pământesc, căci și noi sîntem plămuiți nu numai din pământ ci și din ființa lui Dumnezeu, care e Duh de viață.

Sîntem datori dar, ca și noi să căutăm a ne da nou suflu mai puternic de viață. Să reînviem, să facem să activeze în noi însușirile sufletești, să le trezim la viață, să ne apropiem de izvorul, cel de unde și-au luat ființă, ca să le înviorăm, să le dăm noui puteri de viață. Depozitul acestor puteri de viață este în sfânta Biserică, care le împarte fiilor săi credincioși, prin învățăturile sale și prin Sfintele Taine. Să venim la acest izvor, căci mai ales acum, la înviere, se dă mai de prisos, numai să cerem și să fim vrednici.

O, de câte bucurii se lipsesc cei necredincioși!

De o potrivă, cei credincioși și cei necredincioși așteaptă sărbătoarea Paștelor, ca un eveniment, pe care trebuie să-l petreacă,

¹⁾ Ps. CXVII 24. ²⁾ Mt. XXVIII 9. ³⁾ Mt. XVI 18. ⁴⁾ Isaia XXV:11 i

⁵⁾ Ps. CXVII 22 ⁶⁾ Cântările canonului învierii.

dar cei credincioși sânt ca și fecioarele cele înțelepte, care fiind pregătite în toate, au intrat la nuntă, iar cei necredincioși sânt ca cele nebune, care au rămas rușinate afară și s'a închis ușa.

Mântuirea, care înseamnă, împăcarea și petrecerea cu Dumnezeu, este supremul țel al omului în lumea aceasta. Cel ce este treaz nu vine furul să-i sape casa, iar cel ce doarme, nu trăește în credință, vine furul - diavolul - și-i sapă casa sufletului și fură din el virtuțile, comori neprețuite, pe care i le-a dat Dumnezeu și pe care nu vrea să le înmulțească, de aceia va lua pe deapsă.

Sufletul nostru este ca un ogor, pe care plugarul vrednic îl ară în fiecare primăvară, și-l seamănă, ca în anul ce vine, să producă roadă.

Ca să poată produce roadă, trebuie stârpită sămânța de burueni, care prin arătura de toamnă degeră în timpul iernii. Prin arătura de primăvară se stânjenește creșterea buruenilor, care zăbovind, îi iau înainte celelalte semințe, pe cari le seamănă plugarul.

Un bun plugar ară adânc și mărunț, ca pământul să fie afânat și să-l poată străbate plâpânde rădăcini, care răsar și cresc mai târziu din ploi și căldură. Cu timp ogorul se întărește și rădăcinile se fac mari și capătă putere, cresc și la timp semănăturile produc roade.

Astfel bunul creștin își răscolește sufletul său, și-l cercetează cu deamănuntul și adânc și atunc, curățat și pregătit, poate prinde rădăcini, credința, ce o sădește în suflet, care la început e fragedă, plâpândă și dacă sufletul nu e bine lucrat nu se prinde credința și e ca sămânța aruncată pe piatră, sau în spini.

Postul și rugăciunea sânt lucruri, care răscolesc sufletul, îl curăță de buruenile viciilor și-l pregătesc, prin taina spovedaniei să primească sămânța dumnezeiască, trupul și sângele Domnului, care produc roade însutite.

Cugetând, vedem cum cel puțin credincios e ca plugarul cel leuș, care se pare că muncește, dar ară numai la suprafață și buruenile nu le stârpește pe toate, de aceia și roada țarinii lui sufletești e de slabă calitate și mai puțină.

Dar sufletul celui necredincios e ca ogorul ne arat, care nu produce nimic, întru cât nu e muncit și chiar de s'ar semăna ceva nu crește, că n'are cum să se prindă rădăcina plantei.

Știm de asemenea, că cel ce nu ară și seamănă la timp, chiar de ar lucra bine, tot nu produce, căci primăvara e clima potrivită, temperată. Căldura mare arde o plantă fragedă, n'are putere să reziste, orice i-ar face.

De aceia, creștinul cel bun să-și îndeplinească îndatoririle către suflet și Biserică la timpul, când e rânduit, în timpul priincios, în timpul sfântului și marelui post, ca să fie pregătit, când vine învierea cu darurile ei, să le poată primi, să nu-l copleșească, ca căldura, pe floarea cea fragedă.

Cel ce nu este pregătit, cu sufletul și trupul, nu se poate bucura de darurile Invierii și nu produce roadă, fapte creștinești.

Chiar altoirea pomilor, deși ei sânt mai rezistenți și tari, se

ace tot primăvara, din cauza climei. Deci creștinul nu trebuie să amâne, socotind, că va putea face oricând împăcarea și întoarcerea la Dumnezeu, ci în post, înainte de înviere, trebuie să se pregătească, ca și natura primăvara, căci trecând timpul, nu va mai putea avea bucuria producerii de roade.

Învierea Mântuitorului este prevestitoarea, siguranța învierii noastre. Este ca aurora prevestitoare de venirea soarelui și a luminei. Tresăltăm de bucurie la ivirea aurorii, că scăpăm de noapte și întunerie și vin lumina și căldura zilei. La privirea aurorii, deși ține puțin, ne veselim mai mult, ca la ivirea soarelui, care aduce mai multă lumină și căldură.

Astfel și noi, se cade a ne bucura la înviere, mai mult ca de dobândirea mântuirii, care urmează sigur pentru cei credincioși. Sărbătoarea învierii Domnului pentru viața creștină, e primăvara vieții, timpul cel mai cu bucurii și nădejdi din viața creștinului.

Învierea este lumina, care va lumina viața întrecăgă și căldura, care va ține ființa sufletului, până la trecerea din viața aceasta.

Credința în înviere e făclia, care luminează cele întunecate ale minții și sufletului nostru, ca și făcliile, care străbat și luminează în întunericul din noaptea învierii.

Conducătorii iudeilor erau convinși de ființa și puterea dumnezeiască a Mântuitorului, din învățăturile spuse și minunile, care le făcuse în viață, de aceia i-au pus peceti și străji la mormânt, fiind siguri, că va învia. De asemenea și-au dat seama, că minunea învierii e mai mare, ca minunile, ce le făcuse până atunci, de aceia au zis, că rătăcirea de pe urmă—învierea—e mai rea ca cea dintâi, adică decât învățăturile, care le spusese înainte de moarte.¹⁾

Iată dar, că bucuriile și darurile, aduse omenirii prin învierea sânt mai mari, ca cele date omenirii de Mântuitorul prin învățăturile, minunile și modelul său de viață, cât a fost pe pământ,

Referent

Veniți de primiți lumină

Zilele, pe care le trăim, sunt semnificative și apocaliptice. Zile de nervoză și război crâncen. Psihoza vărsării de sânge, a distrugerii și a haosului în viața colectiv-internațională, tinde să pună stăpânire tot mai mult, mai accentuat și în părți neașteptate, proclamând principiul forții brutale, ca drept inalienabil al expansiunii nedirijate în numele spațiului vital, și ignorând draconic, cele mai elementare principii și drepturi intangibile de autodeterminare în cadrul unei vieți naționale pașnice, constructive și prospere.

Europa, în spasmele frământărilor și desagregărilor surprinzătoare, însoțite de infernale trosnituri din toate încheeturile, își

¹⁾ Mt. XXVII 64

schimbă fața dela o zi la alta, gemând nevolnic, sub apăsarea de plumb a duhului celui rău, care planează în atmosfera-i caldă, prietenoasă și pașnică de altă dată, și însângerată încearcă să se reculegă, să se descătușeze din brațele reci ale morții, ale distrugerii, și ale haosului, refugiindu-se, pentru câteva clipe, sub boltă Bisericii lui Hristos, boltă armonizărilor și rezolviri diferendelor și conflictelor dintre națiuni, prin aplicarea dreptății imanente, reclamată de principiul autodeterminării naționale între hotare indescrifibile.

Aci, în preajma dumnezeirei, în aroma bine mirositoare a fumului de tămâie, pe aripele căruia vaetul și tânguirea vremurilor îndoliate străbat cerul, făcându-l să lăcrămeze pentru sălbăticia pe care o practică, lăi pământului unii contra altora; aci, în casa spiritualității, împodobită cu sălășluirea veșnică a Duhului lui Dumnezeu, preamărit în cântece și psalmi; aci, în atmosfera de reînnoire și întreținere a vieții spirituale și corporale, ochii acoperiți și urechele astupate se luminează și aud cuvântul salvagădării ființii umane, răsunând mlădios și imperativ între arcadele sufletelor subjugate de cele mai josnice afecte, chemându-le, în noaptea Sfintei Invieri, din noaptea întinericului și a ferocității la lumina lui Hristos, care luminează tuturor, rostit de preotul transfigurat la față și suflet, de pe treptele Sfântului Altar: „Veniți de primiți lumină“.

E ziua Invierii, e ziua păcii și a înfrățirii, e ziua luminii, căci lumină este Cel ce a înviat, Hristos Iisus Domnul, și cine și-l ia de model, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții (Ioan 8¹²).

Hristos „lumina noroadelor“ (Isaia 42) prin rostu Sfintei Sale Biserici, în areste împrejurări apocaliptice, invită toată suflarea și toată făptura: „Veniți de primiți lumină“ din isvorul luminii, veniți de vă premeniți sufletul din isvorul vieții; (Ioan 11²) veniți de vă curățați trupul de legea păcatului, (Rom: 7²³) veniți de învățați, că milă voese, iar nu jertfă (Matei 12⁷).

Veniți de vă aprindeți candela minții și a sufletului de la lumina învierii și a vieții, Hristos Iisus Domnul, care moarte pe Cruce primin, nouă vieată ne-a dăruit (Ef. 2⁵) făcând să strălucească lumina Invierii Sale în vieața noastră, ca să umblăm după lucrurile de sus unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu (Coloseu 3¹).

Înțelegeți neamuri și vă plecați Sfintei Invieri a lui Hristos, desbrăcând pe omul cel vechi, care se strică prin poftele amăgitoare și să vă premeniți în duhul cugetului vostru, îmbrăcându-vă în omul cel nou, care e făcut după chipul lui Dumnezeu, în dreptatea și sfințenia adevărului“ (Ef. 4²²⁻²⁴).

În noaptea Sfântă a strălucitei Invieri, cu urmări de reînviere a întregii firi, Hristos „lumina popoarelor“ (Isaia 49) ridicându-se din mormântul morții zdrobite, zice celor robiți: „Ieșiți“ și celor care sunt în întuneric: „Veniți la lumină“ (Is. 49¹)

căci „Duhul Domnului este peste mine, uns fiind să binevestesc săracilor, trimis să ridic pe cei cu inima zdrobită, să propoveduesc celor robiți slobozire și celor prinși în războaie libertate“ (Isaia 61').

„Umblați ca fii ai luminii“ (Ef. 5), războiul cel sălbatic să înceteze pentru ca roadele luminii, bunătatea, dreptatea și adevărul (Ef. 5²) răsărind în viața noastră, să alunge norii grei de pe cerul, străbătut de fulgere și răcnete, al vieții omenești, amenințată a fi nimicită de propriile ei descoperiri folosite în senz distructiv de reprezentării orgoliului în ascensiune, prin exercitarea forții oarbe și brutale, sfidând bunătatea, dreptatea și adevărul.

„Veniți de primiți lumină“, constituie imperativul categoric al vremurilor, pentru organizarea ființii noastre interne și externe, pentru orientarea și disciplinarea vieții colective, pentru conservarea și dezvoltarea ei, în cadrul aspirațiilor și idealurilor moral-naționale, pentru armonizarea celor pământești cu cele cerești, absolut necesare, spre confirmarea adevărului, că suntem după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

Sfânta Inviere a Fiului Său ne oferă prilejul divin de a ne înțelege și a înțelege că, El este calea adevărului și viața de care apropiindu-ne și primindu-i lumina, care luminează tuturor, dela individ la colectiv, dela o țară la alta, se va restabili ordinea morală în viața social-internațională, suportul verificat și indiscutabil ca atare al echilibrului social-mondial, singur în putere a garanta dezvoltarea echitabilă, pașnică și plină de bunăînvoire apo poarelor în genere și a celor europene în special.

Prăbușirea întregii civilizații într'un lac de sânge ar fi evitată, iar popoarele, înfrățite prin entuziasmul dinamic al dragostei creștine, redeșteptată în mintea și sufletul colectiv al popoarelor de luminată zi a Invierii Răscumpărătorului omenirii: Hristos Iisus Domnul, și sanctificați prin primirea luminei lui Hristos, ar pune capăt sceleratelor acțiuni de război, ar realiza pacea mult râvnită și ar readuce în ele în vastul univers autocrația isvorâtă din cel mai perfect sistem de guvernământ: Teocrația întemeiată pe pace și bună învoire între oameni, cu toate consecințele lor de beatitudine efemeră-terestră.

Conducători, mici și mari, luați aminte, fără Hristos nu veți putea face nimic bun și veșnic.

Pr. Ec. Mihail Buric

Indemn copiilor de Paște

de Al. Panaite Nicolesți.

*O! Copii, făpture scumpe, ocrotite de Hristos,
Înăscuți în vii bogate, pe la case cu prisos:
. . . . . Vine Paștele!? Ce faceți?? . . .*

II

*.. Dați din gingășia voastră, ce-i sublim de la Hristos;
Mamelor, le dați sărutul, de copii nevinovați:
De la tați, luați tributul, stors din zorile setos;
Zori, purtat cu bucurie, dat copilului desculț!...*

III

*.. In ochii scurși de sărăcie, de foame, lipsuri și nevoi,
Aduceți voi, un zâmbet dulce, săracilor de pe la noi,
De Paști, să fie bucurie, la sărac, ca și la voi!...*

IV

*De ziua mare a Invierei, cu soare cald și'nviore,
Din floarea gingășiei voastre, să'mbie roza mângâerei
Ș-acolo jos, unde-i durere, sărăcie și nevoe!*

V

*Apoi, umili, să ziceți tare:
O Doamne!.. Fă ne demni de tine, Doamne!
Sdrobește'n noi, ce este rău;
Revarsă nouă, harul Tău!....*

(N. B. Din albumul de poezii nepublicate).

LEGENDA SFÂNTA

„Ultima minune a Fiului Mântuitor
și ultima clipă a veșei, celei
trăite cu trupul, între oameni“.

MINUNEA DELA CRUCE

(Dionise și Ralea)

de AL. PANAITÉ NICOREȘTI

La poalele unui deal, în apropierea Golgotei, într-o căsuță dărăpănată, cu ochiurile ferestrelor din piele de oaie, dar și acestea găurite, trăia din greu, uitată de toți, văduva Zulnia și cu cei doi copilași ai săi: bătatul Dionise de 3 ani și jumătate și fetița Ralea de 2 ani și jumătate.

Săracă și lipsită, biata văduvă Zulnia, muncea pe unde găsea toată ziua și revenea acasă, doar seara, cu pâinea pentru copilașii ei dragi. De la un timp, nu mai găsea de lucru și era mult abătută, de griji și nevoi.

Miercuri, umblase toată ziua, dar nu găsisese nicăeri, ceva de lucru. Întoarsă acasă pe înserat, răpusă de oboseală și de foamce, găsi într-o oală de aramă niște zarzavat fiert și cum era flămândă îl mănca cu poftă și se culcă. Peste noapte, mâncarea coclită din oala de aramă, îi provocă dureri puternice de stomac. Tot svârcolindu-se și pe o parte și pe alta, se uita la copii cum dorm și începu a plânge încet. Slăbită cum era și răpusă de dureri, spre ziua își dete sulletul.

Copiii, nu știau nimic despre pățania mamei lor; se sculară a doua zi încetșor din pat. Așa erau învățați! Apoi mâncară resturile cojilor de pâine, ce mai rămăsese de cu seară și o porniră la joacă. Seara ajunși oboșiți se culcară și adormiră, așa oboșiți, cum făcură și în alte rânduri, în așteptarea mamei lor, de la muncă.

Vineri dimineata, copiii, se sculară din zori. Cu foamea nu este de glumit. Dădură târcoale mamei lor, care... doarme încă. Văzând, că nu se scoală, se apropiară amândoi, încetșor de patul ei. Apoi începură să o sărute, așa cum obișnuiau oneori când o supărau prea mult, pentru a obține ertare. Dar, mama, nu le răspundea nimic. Murise de mult. Era rece și cu gura deschisă!

Tot clătînând-o și strigând-o, ajunsese și ei, să se convingă de ceva neobișnuit până atunci. Apoi eșiră amândoi din casă și pe uliță, plângând în hohote. Tot mergând așa, în neștiință, iată că prin dreptul unei grădini le iese înainte un om înbătrânit și cu barbă căruntă, care se apropie de ei. Li oprește, îi mângâie pe cap și îi întreabă:

„Dece plângeți copilașii moșului?!“

Printre sughițuri, copii răspunse :

„Mămica noastră s'a supărat pe noi, s'a culcat și nu ma vrea, să stea de vorbă cu noi. Nu am supărat-o cu nimic. Doar me mereu ! Și nouă ni-e tare foame !

Atunci bătrânul, care nu era altul decât unul din ucenicii lui Hristos, se înduioșe mai mult de nenorocirea copișilor și îi luă pe amândoi la pieptul său în brațe zicându-le :

„Iată vă dau eu câțiva dinari, ca să vă cumpărați de mâncare. Acum mergeți cu mine. Apoi le dădu la fiecare câte o bucată de pâine și puțin pește prăjit, cu care le astâmpără foamea. El știa ce poate fi acum mama lor, căci care altă mamă, ar putea rezista la plânsul copiilor și mai ales la strigătul grozăvicii foamea ! ! ?.

După ce le astâmpără foamea îi scoase în drum și le zise :

„Iată dealul acela. Mergeți pe aci, acolo sus și veți vedea trei cruci de lemn, iar pe fiecare din ele câte un om răstignit. Cel din mijloc este Hristos. Să nu vă fie frică. Rugați-l pe dânsul să scoale pe mama voastră, căci are această putere. Și pentru a le întări ceea ce le zise, îi convinse din nou cu degetul mâncii zicând :

„Dar, să știți că dacă nu faceți așa, cum vă zic eu, mama voastră nu se va mai scula și voi nu veți mai avea mamă și veți muri de foame !

Copilașii, la auzul acestor cuvinte, prinseseră curaj. Cu fețele ofilite ca frunzele îngălbenite toamna, cu ochii duși în fundul capului de lipsuri și de foame, dar vioi și încurajați de bătrân, o luară încet pe drum, spre locul indicat, care nu era tocmă departe.

Intr'adevăr găsiră, cele trei cruci și pe fiecare din ele câte un răstignit.

Bătrânul, scăpase din vedere, să le spună, căci acolo e pază și bine făcuse. De rest a îngrijit Dumnezeu, care are grije și de cea mai mică făptură a creaturilor sale.

Spre norocul copilașilor, toți cei de pază puși special pentru Hristos, erau la odihnă, după ora mesei. Și chiar de i-ar fi văzut cineva, nu și-ar fi putut închipui, că niște copii, ar fi în stare să pricinuiască vr'un rău, care le-ar asuma răspunderea lor.

Și astfel, Dionisie, cum ajunsese se apropie el întâi de crucea lui Hristos, dar cu oarecare șială și zise :

„Tu Doamne : hai cu noi să scoli pe mama ; că n'avem pe nimeni și dânsa nu vrea să se mai scoale. S'a supărat rău pe noi. O să fim cuminți pe urmă.

La toate acestea, nu primiră nici un răspuns. Hristos, era în agonie. Fusese împuns și cu sulița în coastă. Trăia ultimele clipe printre oamenii care n'au înțeles venirea Sa divină pe pământ și care nu înțelegeau, ce poate fi dincolo de marginile răutății umane.

Sora lui, Ralea, care era în apropiere, mai îndrăsneață de-

cât Dionisie, se apropie de cruce, se sui cu greu pe scara ce era la spatele crucii și se ridică până în dreptul feței lui Isus. Își propți bine piciorușile ei subțiri, se apucă cu mânuțile de cruce și se încovoie către fața lui Hristos zicându-i:

„Dece nu vrei să ascuți pe Dionisie. Te rugăm hai cu noi, să scoli pe mama.

Dar Hristos nu răspunse nici de data aceasta!

Atunci fetița, se aplecă mai bine și sărută ochii lui Hristos, din cari curgeau lacrimi.

La aceasta, Hristos, deschise ochii și se uită cu multă blândețe la fetița, care rămase înlemnită pe loc. Pe buzele fetiței lăcuiau broboanele de lacrimi curse din ochii Mântuitorului, încălzite de razele soarelui.

Fetița prinse curaj și zise: Tu Doamne, scoală pe mama, care doarme și s'a supărat pe noi. O să fim mai cuminiți pe urmă.

Atunci Hristos înțelese tragedia copilașilor și le răspunse cu vocea stinsă:

„Mergeți acasă.

„Sărută ochii mamei tale, cu buzele acestea unse cu lacrimile mele și mama voastră se va scula“.

La auzul acestor cuvinte sublimе, fetița Ralea se cutremură, prinse apoi curaj și zise mai mult tânguindu-se:

„Și se va scula?!“

Hristos răspunse:

„Da! Și aplecând capul într'o parte, căzu iar în agonie.

Apoi fetița coborî jos, luă pe Dionisie de mână, pornind-o în fuga mare spre casă.

Cum intră înăutru se duse direct la mama lor.

Lacrimile lui Hristos, prelinse pe buzele nevinovatei fetițe, nu se uscaseră încă. Se apropie de mama ei și o sărută pe ochi, cu mult foc. Apoi începu să o clatine zicând:

„Mămico, scoală, scoal mămico, Hristos a zis să te scoli. Și după ea tot așa zicea și Dionisie!

Ralea, mai adăugă:

„Uite, un moș ne-a dat și bani mulți. O să stai cu noi acasă și o să te ascultăm. N'o să te mai supărăm. Hai, mămico, te rugăm, scoală.

Și în momentul când Catepiteasma Bisericei, s'a sfărâmat de sus până jos, pământul și pietrele se cutremurau, peste tot se făcuse întuneric, Hristos își da duhul pe cruce, pentru răscumpărarea păcatelor noastre, - mama, - mama aceia atât de scumpă celor doi copilași, a fost readusă la viață, de Hristos, prin atingerea buzelor fetiței sale cu lacrimile Domnului, care și pe cruce fiind, a dat din balsamul mării Lui bunătăți și dragoste, ce a avut puntru oameni în genere....

A redat mama celor doi copilași, aflați în sbuciumul cel mai cumplit, când nu aveau pe nimeni și de nicăeri nici un sprijin.

A readus la viață pe văduva, mamă de copii, tocmai în tim-

pul, când Hristos însuși primise de la nesocotința oamenilor, tortura și umilința, duse până dincolo de culmile răbdărei, suferite de Hristos, care prin jertfele sale sublime, ne-a arătat, că deși este Dumnezeu, s'a jertfit și pe Sine, pentru prea mărirea Bisericeii, ce ne-a clădit-o, pe lumini indiscutabile și nesecate, plină de cōmori spirituale, înălțătoare de suflet.

Făcând numai bine, a sfidat și moartea, căci era Dumnezeu. În ultima clipă cu trupul printre oameni, a mângâiat copilașii, care atât de rugător îi cerea scularea mamei lor, ce în realitate, murise de două zile. I-a ascultat pe acei copii nevinovați, care îi promisese, că vor fi mai cuminți, deși ei micuții, nugușiseră cu nimic.

Copiii, aceste vlăstare nevinovate, pe cari Hristos, ia iubit atât de mult. „Lăsați copiii să vină la mine“. Copiii, din cari nasc generațiile conducătoare ale acestei planete.

O Hristoase Dumnezeu! Tu care ai răsplătit răul prin bine, trimite mila Ta între oameni, deschide-le inima și luminează-le mintea, ca de ziua învierii tale, să învieze în toți, iubirea de oameni, pacea și buna voire, ca toți la un loc să strige cu bucurie

HRISTOS A INVIAT!

P. S. Episcop Gherontie și contribuția sa, la cerințele zilei

Greutățile timpurilor, prin care trecem, apasă asupra sufletelor tuturor. Grijă țării, a cărei fericire înseamnă și a noastră, ne preocupă pe toți.

Subscrierile în valuri, pentru înzetrarea armatei, ajungând un record de nebănuit, e dovada materială.

Dar, dacă fiecare din noi avem griji numai pentru țară și familia noastră, apoi conducătorii au și pe a instituțiilor încredințate spre conducere.

Biserica trebuie să fie față la fiecare act, sau măsuri, care se iau, ca prin balsamul *credinței*, să inspire *dragostea* tuturor, pentru marile țeluri naționale și prin aceasta să mărească *nădejdea* în ajutorul lui Dumnezeu, care veghiază asupra destinelor neamurilor.

Trecutul sbuciumat al neamului nostru, printre stâncile greutăților istorice, ca să ajungem unde suntem astăzi, ne îndreptățește a ne încrede mai mult în Dumnezeu, decât în fii oamenilor.

Suntem datori, să rugăm pe Dumnezeu, ca să lumineze cuge-

tele și mintea conducătorilor noștri, să putem petrece viață lină și pașnică și să ia hotărâri înțelepte, spre binele și folosul nostru.

P. S. Episcop Gherontie, prin munca neîntreruptă și prin dragostea de neam, este personal gata la datoria multiplelor cerinți ale timpurilor de față.

În cele ce urmează, vreau să spun câteva numai, din ostenelele P. S. Sale, în chestiunile de actualitate și care sînt în plină campanie de lucru.

E postul mare și recunoscut, ca cel mai bun liturghisitor ierarh român, P. S. Sa. nu lipsește de la Biserică, când este la reședință.

Ca senator, parlamentul fiind deschis, trebuie să fie prezent și acolo.

Conducerea Eparhiei cere muncă încordată. P. S. Sale nu-i scapă nici o chestiune, pe care să n-o rezolve personal și să semneze toată corespondența. Acum la închidere de an și pregătiri pentru adunarea eparhială, sînt lucruri, care cer muncă și chibzuință. E darea de seamă înaintea sa personală și a celor din afară, spre a se vedea ce s'a făcut, cum s'a făcut, și ce măsuri trebuiesc luate. Toate se fac sub directa P. S. S. supraveghere.

Nu scapă nimic din tot ce se prezintă și propune adunării, contribuind la toate cu vasta-i experiență și cunoștințe.

Ofensiva agricolă, la care Biserica a fost chemată să contribuie cu munca reprezentanților ei și autoritatea morală, la preocupat intens și în afară de ciclări și ordine, după caz, a trimis către cler și popor o decizie, în care le dă sfaturi și îndeamnă la muncă pe toți, spre salvarea națiunii în împrejurările de astăzi.

Se interesează de aproape și cere relații de rezultatele ce se obțin în această privință.

Pastorală de Paști din anul aceasta a fost intitulată: „Sfaturi către plugari“ și cele cuprinse în ea formează o pagină de cea mai înaltă simțire creștină și națională. În ea a combinat cultura pământului, cu credința în Dumnezeu, fără de care nu crește și nu se desvoltă nimic. Ogorul țarinii și ogorul sufletului, ogorul pământesc și cerese al credinței, trebuiesc deopotrivă cultivate, ca să dea roadă, spre hrana trupului și a sufletului, hrana pământească și hrană spirituală.

Sădirea pomilor, s'a bucurat anul acesta de multă atențiune din partea P. S. S. și au fost serbări deosebit de pompoase. Ciclări, indemn către cler și popor, au fost trimise din timp, iar la 6 Aprilie c. a asistat la serbarea din orașul Constanța, la serviciul divin unde erau față strejerii din oraș și toate autoritățile. A ținut să, sădească singur primul pom, înconjurat de micii îngerași-copiii și adulții străjeri toți în alb, ca un părinte slătos și cu autoritate.

Dar, în această privință, trebuie remarcat ostentia, ce a făcut, de a merge personal la 40 km. la inaugurarea lucrărilor

de sădirea unei păduri, între Cobadin și Viișoara Jud. Constanța.

A oficiat personal, impresionând adânc pe cei peste 1000 soldați, veniți din Oltenia, care lucrau, toate autoritățile, reprezentanți de la București, ai ținutului și județului, marea mulțime de strejeri din satele vecine și credincioși de toate vârstrele.

După serviciul divin a trecut în mijlocul copiilor, alipindu-i la sufletul său și găsind pentru fiecare un cuvânt. Strejeri extrașcolari, băeți și fete, tinerii pregătirii premilitare se țineau în poziție militară și imposantă.

Sfătuirea cu hoge și turcii prezenți din Cobadin, unde sînt 200 familii de musulmani, a fost obiect de atenție al tuturor.

Comunitatea germană din Cobadin, care e una din cele mai instărite și numeroase, 250 familii, era bine reprezentată și muzica lor a servit de orchestră seării. S'a întreținut cu reprezentții lor.

De asemenea a cercetat pe preoții, învățătorii și toți credincioșii veniți la serbare.

Cred, că ocazii de felul acesta ridică prestigiul Bisericii și al reprezentanților ei, mai mult de cât lucrări de ani de zile din birouri, sau pe alte căi.

D-l Director general Dimitrie Grozescu din administrația C. A. P. S-ului a declarat, că e bătrân, aproape să iasă la pensie, dar n'a avut ocazia să vadă un Episcop oficiind un serviu la ocazii de felul acesta, care a impresionat așa de mult pe cei de față.

Ideia lansată de P. S. Sa între tineri, că fiecare să-și aleagă un pom, pe care să-l ude și îngrijască, cu ambiția ca fiecare să vrea, ca pomul lui să fie mai frumos, ca ai colegilor, e o emulație, care va aduce frumoase rezultate.

Remarc rugăciunea formată și cetită de P. S. Sa cu această ocazie, pe care pentru fondul său bisericesc și național o cred vrednică de a fi cunoscută de toți. O redăm: . . . . .

Stăpâne Doamne Dumnezeu nostru, celace în șase zile ai făcut cerul și pământul, cu toată podoaba lor, celace, a patra zi ai poruncit pământului să odrăslească iarba și verdeța, pentru hrana dobitoacelor și pomii roditori, spre îndulcirea și hrana omului, celace ai împodobit munții, dealurile și câmpiile cu codri, pentru adăpostirea feavelor sălbatice și a paserilor cerului și spre oprirea vânturilor protrivnice și le-ai binecuvântat pre ele.

Insuți, și acum, iubitorule de oameni, tinde Mâna Ta cea tare, din înălțimea Cerului și binecuvintează-ne pre noi și sădirea de pomi, pe care o facem după porunca Ta, pentru podoaba istoricilor locuri: Cobadin, Viișoara și Osmancea, din moșia strămoșului nostru Mircea cel Bătrân dintre Dunărea și Marea și fă, Doamne, ca codrii ce se vor întemeia aici, să fie pururea strajă, împotriva a tot răul, ce ar amenința moștenirea noastră. Că tu ești ceta ce toate le binecuvintezi și Ție slavă înălțăm T. F. și S. D.

Ofensiva sanitară stabilită de autorități sub denumirea de „Săptămâna Igienii“ de la 18-6 Aprilie, l-a preocupat ca to

ce e spre binele iubitului său popor, triuifând circulări preoților, iar prin Rezidența Regală și poporului sfaturi și reguli de igienă. Combinate din Scriptură și medicină, aceste sfaturi sînt mult folositoare și din ele se dovedesc adânci cunoștinți și mare dragoste de credincioși. Au fost timpuri, când Biserica și reprezentanții ei, țineau loc de medici. În obligațiunile noastre de cult, sînt cuprinse multe reguli și îndatoriri igienice, așa că și în materie de igienă, Biserica e în elementul său.

Toate aceste lucrări concomitente cer încordare, stăruință, și energie cari pentru etatea P. S. S. sunt o puternică virtute.

Adăogați la accastea grija P. S. S. de sinistrații din Sudiți și Bucu Ialomița Frășari Durostor și alte comuni din Caliaera și veți constata preocupările zilnice, pentru lîi săi sufletesti.

În acest număr de Tomis este publicat tabloul de ajutoarele date la Bisericile din Eparhie și astfel poate prețui oricine activitatea și roadele muncii unui Ierarh, vrednic de locul ce-l ocupă și de timpurile prin care trecem.

Intru mulți ani Stăpâne.

R.

Gânduri și simțiri cucernice în- legătură cu Sfânta Înviere.

Săptămâna patimilor: Tristete adâncă, suspin și lacrimi multe, durere fără margini.

Fiul omului n'are unde să-și plece capul. Ochi iscoditori și pismași îl urmăresc de aproape; cercul celor fără de lege, înveninați de ură, se strînge tot mai mult în jurul.

Și în noaptea de pomină, pe când liniștit Iși făcea rugăciunea într'o grădină cu numele de Ghetsimani, cu un sărut este vîndut de Iuda, fiul Satanei, lacom de argiți.

Soldatii păgâni îl duc la judecată în fața dregătorului Pilat, în timp ce poporul necredincios și hain, - cugetând cele deșarte - într'o larmă asurzitoare, strigă sălbatec „Răstignește-L, Răstignește-L“.

Se zărește apoi, undeva în depărtare, pe creasta unui deal o cruce mare, pe care este pironit un om cu fruntea însângerată de o coroană de spini — și totuși senină — ce, cu o blîndețe serafică, neconținut se roagă pentru asupritorii săi: „Doamne iartă-le lor, că nu știu ce fac“.

Dar, minune! Toate păr că pățimesc împreună cu El: soarele se întuneacă, temelțiile pămîntului se cutremură, catapeteasma

templului se frânge în două și o teamă grozavă cuprinde pe asupritori și vânzător.

Și în liniștea mormântală ce se așterne, un glas dureros al unui om ce moare, se aude din ce în ce mai sfâșietor: *limă sabahani* . . . . .

„Astăzi s'a spânzurat pre lemn, Cel ce a spânzurat pământul pre ape, cu cunună de spini s'a încununat împăratul îngerilor, cu porlitră mincinoasă s'a îmbrăcat, Cel ce îmbracă cerul cu nori; lovire peste obraz a luat, Cel ce a slobozit în Iordan pe Adam; cu piroane s'a pironit Mirele Bisericii; cu sulita s'a împuns Fiul Fecioarei! Inchinămu-ne patimilor Tale, Hristoase; aratăne nouă și mărită Invierea ta“¹⁾

Ziua Invierii: Imn de slavă, haină nouă, bucurie mare în tot universul, toate s'au umplut acum de lumină: și cerul și pământul și cele de desupt.

Toată făptura se gătește, spre a lua parte la sărbătorirea Invierii lui Hristos, Soarele dreptății.

Sunt aproape două mii de ani de atunci. Într-o dimineață ce urmă după o Sâmbătă, trei femei cu fețele slăbite de plâns,

— Maria Magdalena, Maria lui Iacov și Salomi —, se duceau la mormântul Domnului spune Sfânta Evanghelie cea după Marcu — ca să-l ungă trupul, cu mir de mult preț.

Pe drum, ele se frământau, gândindu-se cu amar, că n'aveau pe nimeni, că să le prăvălească piatra de pe ușa mormântului. Și tot muncindu-se cu acest gând, iată, că au ajuns la mormânt, tocmai când răsărea soarele.

Dar, deodată se opriră pline de o spaimă mută: Piatra, ce era mare foarte, era luată de pre mormânt și acesta era gol.

Nedumerirea și spaima lor, nu durează însă, mult.

Un tânăr în veșminte albe strălucitoare — ce părea că nu este din această lume — și care ședeà lângă mormânt, li se adresează:

„Pe Isus Nazarineanul cel Răstignit, căutați?“

Și văzând împietrirea lor, continuă:

„S'a sculat, nu este aici“!

Atunci un fulger luminos, a țâșnit în mintea lor simplă; nevinovată, lăcându-le să'nțeleagă Scriptura „că trebuia să învieze El din morți“,

Lumina izvorâtă din acest adevăr fundamental, se poate simți dealtfel — într'o oarecare măsură — și de orice credincios

1) Antifon 15

în noaptea sfântă, când slujitorul altarului — din fața Sfințelor Uși — pronunță cu vocea tremurândă de emoție, „*Veniți de primiți lumină*“, în timp ce afară, clopotele luând parte și ele la această prăznuire, anunță cu glasul lor vesel, până departe în nemărginitul albasru, minunea minunilor.

„*Ziua Invierii și să ne luminăm popoare, Paștile Domnului, Paștile ; că din moarte la viață și de pre pământ la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pre noi, cei ce-I cântăm cântare de biruință*“¹⁾

Preot Octavian C. Iatan

Cadichioi - Durostor

Misionare - Realizări

Cercul pastoral - misionar din Municipiul Constanța a ținut prima ședință din anul 1940-41 în parohia Cuvioasa Parascchiva, care neavând Biserică a ținut numai ședință publică în localul școlii primare No. 6, din cartierul lucrătorilor din port și atelierile c. f. r, cartier pur muncitoresc.

Este o inovație a P. C. Președinte al cercului, Ec. E. Grosu, de a se ține ședințe și în parohiile fără Biserică, ceiace anul trecut nu s'a făcut. Dar tocmai în aceste cartiere și în astfel de parohii, este rolul cercurilor preoțești mai mare, ca în parohiile cu Biserică, unde credincioșii ascultă mereu serviciul divin și cuvântul lui Dumnezeu prin graiul preoților, pe când aceștia însetează după apa cea vie. Ședința cercului s'a transformat în o manifestație religioasă, prin programul, ce s'a desfășurat și prin faptul, că fiind și în postul mare, sulletele credincioșilor erau mai deschise și dornice, de a primi harul și cuvântul lui Dumnezeu.

Vremea contrară, o ploaie mărunță rece și un vânt puternic, au împedicat pe mulți credincioși să ia parte. Totuși, sala de festivități a școlii, cea mai mare și bine amenajată, din câte am văzut, la instituții de acest fel, era complect plină, mai ales de tineret.

Programul a constat dintr'un serviciu divin, oficiat de preoții prezenți și ascultat cu multă evlavie de toți și câteva cântece și scenete religioase, foarte bine reușite.

Conferința Domnului N. Pantelie, comandant din garda F. R. N. a intrecut așteptările în tratarea subiectului: *Originele românilor și ale creștinismului în Dacia*. A expus cu o căldură creștină și națională așa de mare, că a influențat pe toți, cei din sală.

Dacă s'ar lucra în multe părți și cu astfel de creștini orto-

1) Peasna I.

doxi cred că organizația Cărzilor F. R. N. ar fi de un real folos credinței străbune și s'ar înfăptui mari lucruri, pentru Biserica națională

Un efect neașteptat de mare, au avut înscenările în versuri executate de elevii școlii primare, sub conducerea Domnului Director Dumitrescu care e și autorul pieselor. Fiul pierdut, bucata de pâine și sluga nemiloasă.

Toate subiecte religioase și bine știute de elevi, de aceia au fost aplaudate cu repetire de asistenți și felicitat autorul.

D-na Simionescu învățătoare a condus corurile, care au fost de asemenea numai religioase și raționale.

Efectul unor astfel de serbări le socot că nu se pot spune, de cât simți, de cei ce iau parte și mai ales le organizează.

Dintre proții din oraș au luat parte: P. C. Ec. C. Staicu Referent N. Coadă, I. Iacob V. Georgescu și Apostolescu pe lângă președinții cercului și preotul respectiv. Cântăreții nu s'au putut produce, că au lipsit mulți. Se cuvine a da atenție deosebită unor astfel de lucrări misionare, care ridică prestigiul Bisericii și al reprezentanților ei cum a fost cazul P. C. Protoereu D. Andrei, parohul respectiv, organizatorul serbării, care a fost felicitat de toți, iar credincioșii i-au făcut manifestații de dragoste.

R.

HRISTOS A INVIAT . . . .

*E noapte... E'ntuneric... și vălul de cărbune
Și-a destrămat mărirea. Dar,.. Doamne ce minune:
Din zidurile negre lumina se aprinde,
Pământul este ceruri și raiul e oriunde.*

*Un dăngănit de-aramă agale se desprinde,
Chemând la înviere și pe cei din morminte.
Norodul prins de grijă, de spaimă și de frică,
Smerit în a lui cuget spre Domnul se ridică.*

*E zi împărătească... E sfânta Inviere..
Poporul se adună, cântând în adiere:
Hristos în iad pre moarte cu moartea a călcat.
Lumina e în lume!... Hristos a înviat!...*

Pr. TH. A. Lificiu

INFORMAȚIUNI

Cu ocazia serbării onomastice Noastre, 1 Aprilie c. am primit telegrame de felicitări de la sute de preoți din Eparhie.

Mulțumim tuturor și le transmitem binecuvântările Noastre arhieresti.

Remarcăm, că numai doi preoți nu Ne-au felicitat: I. Martin și D. Șoavă de la parohia Mircea Vodă jud. Constanța, însă au trimis câte o sută de lei pentru Schitul Derwent, așa cum Ne-am exprimat cu alte ocaziuni.

Episcop † Gherontie

* * *

Observând că unii preoți lasă două trei linii între textul rapoartelor, petițiilor, memoriilor etc. și semnătură, atragem atențiunea tuturor, că atât obișnuita formulă *«sunt al Preasfinției Voastre...»* cât și semnătura, se pun imediat, pe linia următoare. Astfel, se pot face intercalări regretabile, cum s'au constatat cazuri.

Nici o hârtie nu trebuie să iasă din mâna preoților fără dată, care se pune în partea stângă, ceva mai jos de linia semnăturii. Orice neobservare a acestei note, va fi sancționată.

Rapoartele se vor reciti, după terminare și nu se admit ștersături în text, sau scrieri printre rânduri.

* * *

In cursul lunii Martie a. c., s'au făcut inspecții inopinate, la pangarele Biser. cilor din Județele Caliacra și Ialomița, astfel: în ziua de 17 Martie, Bisericile: d'n Mircea Vodă, Bazargic și Suiuteiuc, toate din județul Caliacra; iar în zilele de 24 și 25 Martie un număr de 32 Biserici din județul Ialomița.

Cu mici excepții, rezultatul inspecțiilor a fost mulțumitor și, în unele părți, chiar excelent (în județul Ialomița Catedrala Călărași, Călărașii Vechi, Mircea Vodă, Ceacu, Slobozia Veche, Cuza Vodă, Tonea, Roseți II, Dichiseni, Beilic, Jegălia, Cacomeanca, Ciocănești Sârbi, Ciocănești

Mărgineni, Gh'impați și Bora ; iar în județul Caliacra : Suiuciuc.)

Preoților parohi ai Bisericilor de mai sus, binecuvântare și laudă, și pe această cale, de-a P. S. Episcop.

Preotului V. Popescu, parohul Bisericii Socariciu-Ialomița, i s'a aplicat pedeapsa ridicării rangului de econom stavrofor și dreptul de a purta brâu roșu, precum și îndepărtarea dela președinția cercului pastoral respectiv, pentru neexecutare de ordine și indisciplină, în legătură cu introducerea lumânărilor de ceară la Biserica parohiei sale.

* * *

Dintr'un gând de înaltă protejere și reală grijă față de nevoile Bisericii, P. S. Episcop Gherontie a aprobat ca, din bugetul anului financiar 1939/40, să se distribue ajutoare următoarelor Biserici în construcție, din cuprinsul eparhiei Constanța.

1) Județul Ialomița: Gimbașani, Barza, Ioan Lahovari pendinte de parohia Constantin Brâncoveanu, Principesa Elena, Sf. Gheorgh; orașul Călărași; jud. Constanța: Ivrinezu, Grădina pendinte de parohia Pantelimon de Jos; jud. Caliacra: Ilanlâc, Titu Maiorescu, Florica, Sredina pendinte de parohia Velicova, Sf. Maria a Mării-Balcic, Mansârova, Vulturești, I. Gh. Duca, Ghiore pendinte de parohia Gargalâc, Voinești, Fândâcli, Sf. Nicolae Ghiaur Suiuciuc, Regina Maria; județul Durostor: Ghiurghengic pendinte de parohia Brăcina, Ghiulerchioi pendinte de parohia Acbunar, Olucii, Velichioi, pendinte de parohia Lipnița, Bazarghian, Baltagiul Nou, Căzâlgicli, Mănăstirea Dervent. Senova Turcșmil, Arabagilar, Uzungiorman pendinte de parohia Sarsânlar, Capaclia și Mănăstirea Regina Maria din Bicz, județul Neamț.

* * *

*La Cernăuți în editura «Mitropolitul Silvestru» a apărut Liturghia Solemnă, de V. Drăgoi.
O recomandăm amatorilor.*

* * *

P. S. Revizor eparhial Ec. Gh. N. Ionescu, a inspectat protoieriile I și II Constanța și a rămas mulțumit de cele constatate și de activitatea depusă de cei doi Protoierei respectivi.

* * *

Revista «Slova Ortodoxă» prin chestiunile ce le tratează și colaboratorii cunoscuți, merită a fi cunoscută și încurajată.

Abonament 300 lei anual, Redacția str. Biserica Răsovan, 3 București.

Partea Oficială

**COPIE după adresa Onor. Minister al Cultelor și Artelor
No. 11872/940 către Sf. Episcopie Constanța înregis-
trată sub No. 1897/940.**

Deținem informațiuni precise, că în unele părți ale țării, ele-
mente dubioase, sub raportul conștiinții de neam, caută să spe-
culeze greutățile vremurilor pe care le trăim, pentru a creia o
atmosferă propice dezagregării spirituale.

Ministarul de Interne a luat - în ceiace îl privește - măsu-
rile dictate de împrejurări, pentru stăvilirea răului, însă, pentru
ca acțiune să poată fi încununată de succesul dorit, avem onoa-
re a vă ruga să bine voiți a da tot sprijinul acestei ofensive creș-
tinești și naționale - prin organele bisericești - pornind dela o
luptă de lămurire a maselor largi ale populațiunii, în vederea
combaterii ideilor nesănătoase și a erezilor, caril e-ar putea tulbura.

Menționăm, totodată, că prin decizia de recunoaștere a bap-
tismului drept cult, nu s'au acordat acestuia mai multe drepturi,
astfel că pentru cazurile constatate de prozelitism, urmează să se
ia măsuri severe, în conformitate cu prevederile codului penal în
vigoare.

Primiți, Vă rugăm, Prea Sfințite, asigurarea deosebitei noa-
ste considerațiuni.

p. Ministru, (ss) Indescifrabel

**p. Director,
(ss) Indescifrabil**

Circulară Proteiereilor No. 2877 940.

Observăm că majoritatea dintre protoiereile eparhiei înain-
tează actele necesere pentru complectarea fișelor de pensiune ale
personalului clerical din protopopiatul respectiv, fără a fi cerce-
tate deci necomplete, dând ocazie la lungă corespondență din par-
tea Sfintei Episcopii pânăce fiecare persoană în parte își coplec-
tează actele.

Pentru simplificare și de timp vă invităm ca pe viitor actele
privitoare la pensionări, înainte de a fi înaintate Sfintei Episcopii,
să fie cercetate de către P. C. Voastră, spre a vedea dacă întru-
nește condițiile prevăzute în Decretul Lege No. 2207 din 7 Au-
gust 1937, publicat în Monitorul Oficial No. 252 937.

Înștiințarea din aceeași dată publicată în acelaș monitor și

ordinile acestei Sfinte Episcopii No. 6348 din 17 Decembrie 1937, 1363 22 3/1936, 2960-7.6/1938, 3805 din 8 8.1938, 5058 din 7/11/1938, 622 din 31 | 1 | 1939, 905 din 10 Febr. 1939, 1734 din 20 | 3 | 1939, 1826 din 22 | 3 | 1939, 4846 din 8 Aug. 1939, 7175 din 31 Oct. 1939, 7360 din 31 | 10 | 1939 și 1976 din 26 Martie 1940. Ordinele măi sus specificate le veți coase într'un dosar special și le veți consulta oride câte ori va fi cazul de a înainta actele personalului clerical pentru fișa de pensiuine și le veți înainta numai dacă întrunesc condițiile legii. Contrar veți cere celor în cauză să producă actele legale și complete.

Deoarece parte din personal are actele depuse la Sfânta Episcopie înainte de a proceda la întocmirea lor veți cere Sfintei Episcopii să vă comunice cari acte lipsesc dela fișa celui în cauză

Cu arhieresti binecuvântări.

Episcop,
M. Gherontie

Consilier Referent,
ss. Pr. Ar. Vârnav

**Cu ord. No. 2929 | 940 Sfânta Episcopie
a trimis Protoiereilor această circulară**

Copie depe circulara Ministerului de Finanțe, No. 16662 din 2 Aprilie 1940

Avem onoare a vă face cunoscut, că prin legea din 1 Aprilie 1940, taxele de timbru și impozitele proporționale au fost sporite cu 20%

1) Pentru *taxele de timbru*, fracțiunile mai mici de un leu, rezultate din sporire se negliază în favoarea contribuabilului, astfel :

Timbru de petiție s'a majorat dela 8 la 9 lei.

CertIFICATELE, dela 14 lei la 16 lei.

2) Pentru impozitele proporționale, majorarea operează pur și simplu astfel:

Furniturile, executările de lucrări, impuse cu 1,40 % prin sporire devine 1,60 %

Contractele de închiriere și arendare dela 1,50 | la 1,80 %

Vânzările imobiliare nu au suportat această majorare, fiind exceptate. Astfel încât rămân mai departe impuse cu 8 %¹, la care se adaugă încă impozitul de 2 % conform legii pentru așezarea unei contribuțiuni naționale excepționale pentru apărarea Țării

Vă rugăm să bine voii a da dispozițiuni organelor în subordine pentru aducerea la îndeplinire a legii modificatoare. spre a evita pagube în patrimoniul Statului.

p. Ministru,
(ss) Eugen Demetrescu

p. Director,
(ss) Indescifrabil

COPIE după raportul Comitetului de Construcție al Bisericii cu hramul „Sfântul Gheorghe“ din Călărași, în No. 81 din 29 Martie 1940, către Sfânta Episcopie Constanța, înregistrat sub No. 2435 din 2 Aprilie 1940.

În conformitate cu ordinul Prea Sfinției Voastre No. 2354 din 29 Martie a. c. subsemnatul, cu cel mai profund respect, înaintez chitanța No. 1461 din 29 Martie a. c. pentru ajutorul de 15.000 lei acordat de Prea Sfinția Voastră bisericii în construcție „Sf. Gheorghe“ din Călărași în amintirea Eroilor.

În numele Comitetului de Construcție aducem Prea Sfinției Voastre respectoase mulțumiri.

Sunt Prea Sfințite Stăpâne, prea plecat și prea supus serv.

Peședintele Comitetului,
(ss) Pr. Ec. GH. N. Ionescu

Donații

Soborul Sfintei Monastiri «Sf. Cruce de leac» Derwent, mulțamește C. Pr. Victor Marinescu de la parohia Viișoara jud. Constanța, pentru donația de 1000 lei făcută acelei sfinte monastiri.

* * *

Parohia I. Gh. Duca jud. Constanța mulțamește Cameerei de Agricultură pentru donația a 100 pomi fructiferi pentru plantarea curții bisericii în Pecineaga.

* * *

Parohia Ioan Corvin, mulțamește familiilor Vasile și Petre Ulidescu din orașul Constanța pentru donația unei sfinte evanghelii îmbrăcată în argint costând lei 6000.

* * *

Parohia Ciocârlia, Dumitru Roșca o icoană 400 lei. Ștefan Măngiurea un Epitaf 1100 lei, Dumitru Martin un garderob 800 lei, Dumitru Dădăilat o cadelniță 800 lei. C. Roșca prăpor 1600 lei, Dobre Moraru Evhologiu 800, F. Agopian Te-Deum 100 lei.

* * *

Parohia Lipnița Durostor mulțamește Domnului Maior Șerbănescu, pentru donațiile făcute Bisericii de sfințele săr-bători ale învierii.

* * *

Sfântul Sirod, publică vacant postul de preot la parohia Giurmaia în Bulgaria. Salarul va fi după cel din țară cu nn spor. Are 20 25 familii de aromâni macedoneni.

Parohii Vacante

Jud. Ialomița.

1) Postul de paroh al parohiei Slobozia Nouă, vacant pe ziua de 1 Mai 1940. Are o populațiune de 243 capi familie. Are biserică; are casă parohială, sesie 8½ ha. teren arabil.

2) Postul de paroh al parohiei Slătioarele Ialomița, vacant dela 1 Mai 1940. Are o populațiune de 180 familii creștine. Are biserică. Sesie 8½ ha. teren arabil.

Jud. Caliacra.

3) Postul de paroh al parohiei Teche, vacant dela 1 Aprilie 1940. Are o populație de 497 familii creștine. Are Biserică Casă parohială nu are. Are sesie 10 ha. teren.

Jud. Durostor.

4) Postul de paroh al parohiei Căzâlgici, vacant pe ziua de 1 Mai 1940. Are o populațiune de 230 familii creștine. Are Biserică. Are sesie teren arabil 10 ha.

5) Postul de preot paroh al Parohiei Acadânlar pe 1 Iunie 1940, prin eșirea la pensie a titularului Preot Constantin Vladimirescu. Parohia are o populație de 200 familii. Are biserică cu hramul „Sf. Gheorghe“. Are sesie 10 ha. teren arabil.

Jud. Constanța.

6) Postul de paroh al parohiei Arsa, vacant dela 1 Mai 1940. Are o populațiune de 210 familii. Are Biserică și casă parohială,

7) Un post de Diacon la Catedrala Sfintei Episcopii Constanța pe data de 15 Aprilie 1940.

8) Un post de impiegat stagiar în cancelaria Sf. Episcopii Condițiile de candidare și transferare se găsesc în Tomis-ul pe Martie 1940.

9) Postul de preot Paroh al Parohiei Potârnichea pe 1 Aprilie 1940, prin transferarea titularului Preot Ștefan Bumbac.

Parohia are o populație de 260 familii. Are biserică cu hramul „Sf. Gheorghe“. Are casă parohială. Are sesie 5 ha. teren arabil.

S'au înființat noi parohii: Ivrinez și Moșneni.

Posturi vacante de preoți

Jud. Durostor, Parohia Acadânlar, pe 1 Iunie 1940. Are biserică.

Tablou

De posturile de cântăreți vacante în Eparhia Constanța dela 1 Aprilie 1940

Jud. Constanța

Amândouă posturile de cântăreți la parohiile :

Abrud, Cerchezu, Chirnogeni, Limanul, Mârleanu, Negru Vodă, Rasova, Răcari, Tropaisar, Tuzla, Viișoara. Negrești, Cocargea, Osmancea, Zerile, Potârnichea, Viroaga, Cobadin. Sipote, Arsa, Valea Seacă, Voevodul Mihai, Darabani, Măgura, Gârlici, Istria, Pantelimon de sus, Sarai. Seimeni, Tichilești, Topalu, Țepeș Vodă, Gura Dobrogei, Pandurul, Runcu.

Adamclisi, Corbul de Jos, Cuza Vodă, Cumpăna, Dobromir Vale, Dumbrăveni, Independența, Movila Verde, Oltina Olteni, Ovidiu. I. G. Duca, Peștera, Petroșani, Plopeni, Vâlcele Corbu de sus, Tufani, Gl. Scărisoreanu, Crișan, Cogealâc, Dulgheru, Dunarca, Baia, Pantelimon de jos, Râmnicu de jos, Saligni,

Cuv. Paraschiva Constanța, Sf. Gheorghe, Medgidia, Aliman Beilic, Basarabi, Bărăganu, Băneasa, Cetatea, Ciocârlia, Cotu Văii, Domnița Elena, Ferdinand I. Ion Corvin, Negureni, Petroșani, Plopeni, Techirghiol, Comana, Palazu Mare, Carol I, Ciobanul, Dorobanțu, Mihai Viteazu, Nistorești, Târgușor, Nuntași Fântânele.

Jud. Ialomița :

Bordușelu, Bora, Boșneagu, Bogata, Coslogeni, Crucea, Domnița Maria, Dor Mărunt, Făurei, Horia, Independența, Ivănești, Lehliu, Lupșanu, Nucetu, Plevna, Podu Lupi, Poiana, Rasa, Râșvan, Roseti III, Smârdan, Ulmu, Barza, General Dragalina, Orezu, Cimbășani, Floroaica, Valea Rusului, Cunești, Oltina, Ghimpați, Pelinul C. Brâncoveanu, Ghirnogi, Amara, Andrășești, Armășești, Bărcănești, Broșteni Noi, Ciocina, Grivița, Jilavele, Miloșești, Principesa, Elena, Rădulești, Rași, Rovine, Sf. Gheorghe, Valea Măcrișului, Condești, Nicolești, Principesa Maria, Copuzu, Orboești, Bucu, Chioara, Dudești, Făcăeni, Ferdinand I, Găldău, Gh. Lazăr, Gura Ialomiței, Ograda, I. G. Duca, Piuța Peșri, Stelnica, Traian, Tândărei, Cojoarcea Nouă, Beilic, Murgeanca, Maltezi, Platonești, Brăilița.

Săcele Vinoe, Buești, Dragoș Vodă, Mihai Viteazu, Roseti II, Socoalele, Model, Alexeni, Arțari, Axintele, Cotorca, Eliza Stoenești, Frumușica, Gârbovi, Patru Frați, Slătioarele, Speteni, Cegani, Frațilești, Găița Hageni, Iazu Jegalia, Luciu, Marculești, M. Kogălniceanu, Valea Ciorii, Smirna, Sudiți, Văleni, Fetesti Gară, Tândărei Gară,

Ceaco, Ciocănești, Mărgineni, Ciulnița, Dorobanțu, Radu Negru, Săpunari, Socariciu, Ștefan Vodă, Vărăști, Mircea Vodă, Căzănești, Sălcișoara, Crășani, Crunți, Grindeași, Malu Manasia, Moldoveni, Pericți, Pribegi, Reviga, Sărăteni Ulești, Fetești, Pietroiu, Săveni.

Jud. Caliacra :

Aiorman, Sf. Impărați Bazargic, Cuiurgiuc, Caraprea, Carasular, Cămlaru, Conac, Carali, Cadievo, Echiscoa, Enigea, Ezibei, Ghelengic, Gargalâc, Hasi Kiosaler, Infrățirea, Opancea, Pădureni, Preselenți, Rasoviceni, Suiuciuc, Mansarova, Duranlar, Velicova, Renașterea, Ceatar, Trupeilor, Voinești, Rogojina, Liliacova, Viișoara, Florica, Tibu, Maiorescu, Sandu Aldea, Bairam Bunar, Nădejdea, Fundeni, Regina Maria, Pârâul Caprei, Saremeși Ghiaur Suiuciuc, Armutlia, Musubei, Prisăceni, Caramanlă. Adormirea, Cavarna, Sf. Gheorghe, Covasna, Alexandrișna, I. G. Duca, Esetli, Gl. Stan Poeteș, Stejarul, Rvedna-Ciamurli, Vladomirești, Vânători, Vulturești, Hamlăc, Bazaurt, Dropia.

Jud. Durostor :

Almalău, Antimova, Asvachioi Ardula, Babuc, Belica, Calipetrova, Cadichioi, Cainargeua Mare, Cainargeua Mică, Caraorman Carvăn, Cairac, Beibunar, Capaclia, Caulia, Cercovna Cusuiu din Vale, Curtbunar, Doimușlar, Esehioi, Garvan Cioara, Pandâchi, Rahova de Jos, Satu Nou, Satu Vechi, Senova, Siminu Nou, Uzuchioi Brăcina, Tatar Armagea, Baltagiou Nou, Pirliu Nou, Căzâlgicli, Cociular, Aidemir, Alfatar, Cranova, Denizler Garlița, Lipnița, Sarânlar, Acadânlar, Acbunar Alucli, Caraorman, Coșlugea, Popina, Sebarna, Vetrina, Doccilar.

Doritorii de a ocupa aceste posturi se vor adresa porohiilor respective.

SPRE ȘTIINȚA

Revista apare sub îngrijirea Secției Culturale.

Schimbul de reviste, trimiteri de articole, abonamente și orice corespondență, se va adresa Revistei «Tomis» la Sfânta Episcopie, Constanța.

ABONAMENTUL:

1 an pentru preoți, epitropi și abonați particulari 120 lei

1 an pentru cântăreți 100 .

SEÂNȚA EPISCOPIE — CONSTANȚA

Revista "Pace de Lumină"

P. C. Sale

Domnului

Facultatea de Teologie

Parohia

Comuna

Județului

București